יום ב', כ"ז בסיון תשס"ח (30 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עוד מילה או שתיים על מרד קרח ועדתו...

הסיפור הציורי של חז"ל מציג את המורד [און בן פלת] באור נלעג למדי: הוא נגרר אחרי המורדים בעלי האינטרסים. את האידיאלים הגדולים הוא מצטט ככל הנראה בלא הבנה וללא העמקה יתירה מפי ה"גדולים" שאחריהם נגרר. הגברת בן פלת המייצגת בסיפור החז"לי את הדמות הנבונה, השקולה והמעשית מעדיפה שלא להמשיך להתווכח איתו. היא מזהה שה"און" של בעלה הוא "בן פלת", משהו נפול ופלאי, חסר ממשות וערך ופועלת נמרצות כדי להצילו מן החבורה שאיתה הסתבך. **אפשר היה לחשוב** שמכיון שאון בן פלת הוא דמות שולית חסרת ערך, ואין טעם באיזכורה. הלא היו עוד 250 איש שנמנו בעדת קרח ולא נזכרו בשמותם. אך נראה שאזכורו המפורש נועד בדיוק לשם כך - לשמש כדגם מייצג של המורד הפסיבי. כאדם יחיד הוא אולי חסר משמעות, אבל כתופעה - הוא חשוב ביותר, מכיון שמורדים נועזים ומתוחכמים ככל שיהיו לא יכולים לחולל מהפכה ולתפוס את השלטון אם לא יהיו להם גייסות של המונים שיעמדו לרשותם. המונים מוסתים אלו לא תמיד מבינים ויודעים מה הערך של המהפכה ולעתים תבונה שקולה יכולה להניא אותם מלהצטרף, לעודד אותם לסגת ולהותיר את הנהגת המרד במיעוט בחוסר אונים. **ואפשר שזו אחת הדרכים** להבחין בין מהפכת אמת לבין מחלוקת שלא-לשם-שמים. כאשר המהפכה משרתת אינטרסים אישיים ושאיפות שלטוניות של קבוצה אחת כנגד אחרת, תמיכת ההמון בה תהיה מוגבלת, הפכפכה ולא אמינה. אולם כאשר המהפכה עונה על צורך אמיתי של העם, יילכו ההמונים אחרי מנהיגיהם באש ובמים.

[http://www.nrg.co.il/online/11/ART1/439/182.html]

§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§

ובהמשך לוויכוח הציבורי סביב לאישור העיסקה לשחרור מחבלים תמורת חיילנו...

הבה נלמד מ**רבי מאיר (המהר"ם) מרוטנבורג**, מנהיג יהדות אשכנז וגדול הפוסקים בדורו (4975 [1215] - 5053 [1293]) ... שאלות רבות בענייני הלכה ובעניינים אחרים הופנו אליו מרחבי אשכנז, ואף מאיטליה וספרד. הכרעותיו של מהר"ם בענייני סדרי הקהילות, יחסי מיעוט-רוב וקיום חברה בעלת יסודות דמוקרטיים, תוך הבטחת זכויות הפרט והמיעוט – היוו יסוד לא רק לקהילות היהודים אלא גם בסיס למבנה המדיני של הערים, האגודות ואף המדינות הנוכריות בתקופתו.

בסוף ימיו של מהר"ם הורע מצבם של יהודי אשכנז. הקיסר רודולף ה-I הכביד מאד את עול המסים ואף נשמעה תביעה לראות ביהודים עבדי המלך. יהודים רבים ברחו מגרמניה, וגם מהר"ם יצא משם, כנראה במטרה לעלות לארץ-ישראל. הוא הגיע עם משפחתו ללומברדיה, שם זוהה והוסגר לשלטונות. בפקודת הקיסר, הוא נכלא במצודת אנזיסהיים שבאלזס. הקיסר דרש כופר עצום עבור שחרורו. יהודי גרמניה היו נכונים לפדות את רבם, אולם **מהר"ם אסר עליהם זאת כדין התלמודי**: "אין פודין את

"כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר ה' צְבָ-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה."
מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] **שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', כ"ז בסיון תשס"ח (30 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

השבויים יתר על כדי דמיהם" [מסכת גיטין מ"ה.] כדי שלא להרגיל את השבאים לחטוף ולדרוש כופר.

מהר"ם נשאר כלוא כ- 7 שנים עד פטירתו. רבים מחידושיו ותוספותיו חוברו בכלא! תלמידו, ר' שמשון בר צדוק, קיבל רשות לבקרו, שם סידר לפניו את ספרו, "התשב"ץ", שבו כלולים פסקי הלכות והנהגות מהמהר"ם. מהר"ם עמד בקשר עם תלמידיו האחרים ושלח אליהם תשובות. באחת מהן כתב: "טופסי גיטין אין בידי ולא ספר פסקים ... ואם ימצא שהתוספות וספרי הפוסקים חולקים עלי בשום דבר – דעתי מבוטלת להם, כי מה לעני... שיושב חושך צלמות ולא סדרים זה שלוש שנים ומחצה, העני הנשכח מכל טובה, אסקופה הנדרסת..." מהר"ם נפטר בכלא. כנקמה על סירובו להשתחרר בסכום מופרז, מנעו השלטונות הבאתו לקבר ישראל. 14 שנה אחר-כך הצליח ר' אלכסנדר זיסקינד וימפֶּן לפדות את עצמותיו, אחרי שנתן לשלטונות את כל הונו הרב. בתמורה, ביקש להיקבר סמוך למהר"ם, וכך עשו בני הקהילה. המהר"ם נקבר בכבוד בוורמס, עיר מולדתו, ביום ד' באדר 5067 [1307]. [אנציקלופדיה לבית ישראל]

"כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר ה' צְבָ-אוֹת בְּעִיר אֱלֹקֵינוּ אֱלֹקִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה."
מתוך פרק התהלים [תהלים מ"ח 9] **שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל